

ANABĀ•ZE Z KOCOURKOVA

ĀšterĀ½, 25 zĀĭĀ™Ā- 2007

PĀ™eĀ•etla jsem si na Kudlance Ā•lĀnek „NezavidĀ›nĭhodnŷ soused" a chtĀ›la bych na nĀ›j zareagovat z pozice Ā•lovĀ› který se setkal s podobnŷm problĕmem, aniĀ¾ by se mu podaĀ™ilo jej zdĀrnĀ› vyĀ™mešit. Bydlĭme v malĕm mĀ›stĀ› (cĭtisĭc obyvatel), vĭcemĕnĀ› na jeho konci v „klidnĕ" oblasti.

Za domem mĀme velkou zahradu s menšĭm rybnĭkem, pĀ™ed domem tĕmĀ›Ā™ nevyuĀ¾ĭvanou silniĀ•ku, naproti souseda bydlĭcĭho v domĀ› opodĀl. Napravo park, asi o dvacet metrĀ dĀl stojĭ dva bytové domy obehnanĕ vzrostlou zelenĭ. Āĕklo by se - oĀza klidu. Ovšem nebŷt toho, Ā¾e nalevo od našeho domu zĀ™ĭdil majitel ve svĕm objektu diskotĕku. Pro šĀ•ouraly podotŷkĀm, Ā¾e nĀš dĀ™ jsme zaĀ•ali stavĀ›t v dobĀ›, kdy provoz diskotĕky neexistoval a bylo zde plĀnovĀno zĀ™ĭzenĭ jakĕsĭ trĀĀnice. LeĀ• pĀ›vodnĭ plĀny vzaly za svĕ a najednou se z blĭzkĕho domu zaĀ•ĭnala ozŷvat dunĭcĭ hudba a okolĭ zaplavili jeĭ pĀ™ĭznivci ve vĀ›ku, kdy by si snad mĀ›li hrĀt ještĀ› s panenkami a Nikdo nĀs o tomto zĀmĀ›ru neinformoval, nebyla totiĀ¾ ani provedena kolaudace objektu, neboĀŷ v dobĀch dĀvnŷch tu diskotĕka existovala a tudĭĀ¾ prostory byly pro danŷ ŷel vyhovujĭcĭ (nebylo nutnĕ je nijak upravovat). Bydlenĭ v tĕto lokalitĀ› je v souĀ•asnĕ dobĀ› opravdu „mĀ›amka", kterou si kromĀ› našĭ rodiny pochopitelnĀ› uĀ¾ĭvĀjĭ i obyvatelĕ v bytovkĀch, stojĭcĭch v bezprostĀ™ednĭ blĭzkosti tohoto zĀbavnĭho centra. JednĀ se o rodiny s malŷmi dĀ™mi, ve vĀ›tšĭ mĭĀ™e takĕ dĀchodce, kteĀ™ĭ pokud nemĀjĭ to štĀ›stĭ, Ā¾e trpĭ staĀ™eckou hluchotou, mĀjĭ o vĭkendech vystarĀno o bezesnou noc. PĀ™ed pĀr lety jsme Ā™ešĭli hluĀ•nost diskotĕky jako takovĕ. Okresnĭ hygienickĀ sprĀva provedla mĀ›Ā™enĭ hluĀ•nosti, kterĀ byla zjištĀ›na jako nadlimitnĭ a provoz diskotĕky mĀ›l bŷt pĀ™erušen Ā¾ do doby odhluĀ•Āovacĭch ŷprav. NĀslednĀ› mĀ›lo bŷt provedeno dalšĭ kontrolnĭ mĀ›Ā™enĭ. Diskotĕka samozĀ™ejmĀ› uzavĀ™ (kdo taky dnes respektuje nĀ™ĭzenĭ stĀtnĭch orgĀnĀ, Ā¾e?). No ale budiĀ¾ - provozovatelĕ alespoĀ› projevili jakousĭ snahu, nĀ›jakĕ pofidĕrnĭ ŷpravy provedli a hluĀ•nost hudby byla vĭcemĕnĀ› snĭĀ¾ena, alespoĀ› na ŷnosnou mez. Kontrolnĭ mĀ›Ā› srovnatelnĀ s produkcĭ, kterĀ se odvĭjĭ na diskotĕce standardnĀ›. Asi všichni vĭte o existenci zĀkona, Ā¾e o mĀ›Ā™enĭ hluku musĭ bŷt provozovatel pĀ™edem informovĀn - tudĭĀ¾ nĕnĭ problĕm se na tuto zĀleĀĭtost pĀ™ĭpravit a vŷledky takovĕ mĀ›Ā™enĭ jsou pak zkreslenĕ. Po nĀvratu decibelovĕ intenzity k pĀ›vodnĭmu stavu jsme opĀ›tovnĀ› kontaktovali Okresnĭ hygienickĀ sprĀvu, provozovatel dostal pokutu (pokud si dobĀ™e vzpomĭnĀm, tak to bylo 20.000,- KĀ•) a vše zĀstalo pĀ™ĭ starĕm. Znovu jsme oslovili OHS a ti nĀs se slovy „My uĀ¾ s tĭm nemĀ›Ā¾eme nic dĀ›lat" odkĀzali na Krajskou hygienickĀ sprĀvu. RozbĀ›hla se rozsĀhlĀ korespondence - jak Okresnĭ, tak KrajskĀ hygiena si nĀs pĀ™ehazovaly jako horkŷ brambor, a kdyby nĀs to nepĀ™estalo bavit, pĭšeme si bez valnĕho vŷledku dodnes. Ovšem to je pouze jedna strana mince.... Tou druhou je fakt, Ā¾e s hluĀ•nostĭ, kterĀ nĕnĭ zpĀ›sobena hudbou, ale kterou produkuje naše zlatĀ mlĀdeĀ¾ pĀ™ĭmo na ulici, tedy mimo objekt diskotĕky, se jiĀ¾ nezabŷvĀ vĀbec nikdo. A nejde pochopitelnĀ› jenom o hluk, ale i o neuvĀ›Ā™itelnŷ nepoĀ™Ādek, neĀ™ku-li bordel, kterŷ po vĭkendovŷch akcĭch zĀstĀvĀ ulicĭch. PoĀ™adatelĕ diskotĕky sice peĀ•livĀ› uklidĭ pĀ™ed svŷm objektem, ale co zĀstane o metr a vĭce dĀl - to je jiĀ¾ nezajĭ ProĀ• taky. ManĀ¾el se tedy obrĀtil na mĀ›stskŷ ŷĀ™ad s poĀ¾adavkem na vyĀ™mešenĭ zoufalĕ situace v našĭ KromĀ› vŷše uvedenĕho totiĀ¾ ulicĭ neustĀle projĭĀdĀjĭ v neuvĀ›Ā™itelnŷch rychlostech auta mladĭstvŷch, a to semidoprovodu hudebnĭ produkce Ā™voucĭ ze staĀ¾enŷch okŷnek, troubenĭ a kvĭlenĭ brzd. Tento stav lze pĀ™ĭ klidnĕ mysli vydrĀĀ hodinu-dvĀ›, tĀ™etĭ hodinu to jiĀ¾ zaĀ•ĭnĀ dosti podstatnĀ› lĕzt na nervy a pokud to musĭte poslouchat Ā¾ do ĀtyĀ™ hodin je snad kaĀ¾dĕmu jasnĕ, Ā¾e pĀ™ĭ snĭdani ŷsmĀ›v na tvĀ™ĭ nevykouzlĭte ani nĀhodou. ManĀ¾el tedy vznesl poĀ¾adavek umĭstĀ›nĭ dopravnĭ znaĀ•ky, kterĀ by omezovala pohyb dopravnĭch vozidel o vĭkendech v noĀ•nĭch hodinĀch (pochopitelnĀ› se stanovenou vŷjimkou pro obĀ•any v ulici bydlĭcĭ). Faktem je, Ā¾e pracovník mĀ›stskĕho ŷĀ™adu manĀ¾ela nevyhodil. Faktem se dokonce jeho stĀĀnostĭ zabŷval. Faktem je, Ā¾e mĀ›stskŷ ŷĀ™ad je v takovĕhle situaci bezmocnŷ. Sice nechĀpu proĀ•, ulice je majetkem mĀ›sta a to by tedy podle mĕho selskĕho rozumu mĀ›lo na svĕm pozemku zajistit poĀ™Ādek. ManĀ¾el tedy podal Ā¾Ādost na dopravnĭ inspektorĀt o umĭstĀ›nĭ dopravnĭ znaĀ•ky „zĀkaz vjezdu - dopravnĭ obsluze vjezd povolen" do našĭ ulice, a to z dĀvodu rušenĭ noĀ•nĭho klidu neustĀle projĭĀdĀjĭcĭmi vozidly. ZnaĀ•ka mĀ›la mĀ› dodatkovou tabulku s oznaĀ•enĭm noĀ•nĭch hodin o vĭkendech, vymezujĭcĭ jeĭ platnost. Na vyjĀdĀ™enĭ jsme Āekali zhruba roku. Nemyslete, ono to dĀ pracĭ takovou Ā¾Ādost posoudit. VyjĀdĀ™enĭ nesouhlasu cituji: „Dopravnĭ inspektorĀt Okresnĭho Ā™editelstvĭ PĀCER v XXX podle ŷ77 zĀk.Ā•s.361/2000 Sb. nesouhlasĭ s umĭstĀ›nĭm svĭselĕho trvalĕho dopravnĭho znaĀ•enĭ dle pĀ™edloĀ¾enĕ situace, na mĭstnĭ komunikaci XXX v XXX. UvedenĀ komunikace je veĀ™ejnosti pĀ™ĭstupnĀ a ko taneĀ•nĭch zĀbav nĕnĭ dĀvodem k osazenĭ uvedenŷch dopravnĭch znaĀ•ek." Bum. A bylo to. Co naplat, takĕ si myslĭm, Ā¾ konĀnĭ taneĀ•nĭch zĀbav nĕnĭ dĀvodem k umĭstĀ›nĭ jakĕkoliv znaĀ•ky. Tady šlo o to, Ā¾e ulici si zvolilo nĀ›kolik nezodpovĀdnŷch Ā™ĭdiĀ•Ā jako zĀvodnĭ drĀhu a mĭsto k reprodukci šĭlenĀ› hlasitĕ hudby vychĀzejĭcĭ z ŷtrob vozĀ. NĀ ale dobrĀ, pĀ™ed takovŷm vyjĀdĀ™enĭm ĀlovĀ›k musĭ sklonit hlavu. (Asi po ĀtyĀ™ech letech od poĀ•Ātku našeho ŷs nĀm podaĀ™ilo prosadit - po nekoneĀ•nŷch vyjednĀvĀnĭch - aby nĀm pĀ™ed dĀ™m byla alespoĀ› umĭstĀ›na dopravnĭ znaĀ•ka „zĀkaz stĀnĭ" a my nemuseli Ā¾ do rannĭch hodin poslouchat hudebnĭ produkci z vozidel stojĭcĭch nĀm pĀ™ĭmo pod okny a pĀ™ĭpadnĀ› mohli i vyjet svŷm autem z garĀĀ¾e, aniĀ¾ by nĀm v tom brĀnily dalšĭ stojĭcĭ vozy. NĀ›kdy je znaĀ• respektovĀna, nĀ›kdy taky ne.) SamozĀ™ejmĀ› jsme takĕ se zĀstupcem z bytovŷch domĀ› navštĭvili kancelĀ™ mĀ›stskĕho starosty. SdĀ›lili jsme mu, jakŷ mĀme problĕm, a poukĀzali i na fakt, Ā¾e na diskotĕce konzumujĭ alkohol nezletilĕ dĀti, kterĕ pak o to vĭc vyvĀdĀjĭ v ulicĭch - vandalismus s tĭm spojenŷ nebylo tĀ™eba ani zmiĀovĀt, o tom mĀ›l pan starosta jasnou pĀ™edstavu jiĀ¾ z dĀ™ĭvĀjšĭch stĀĀnostĭ od jinŷch obĀ•anĀ. NeopomnĀ›li jsme takĕ zdĀraznit, Ā¾ diskotĕkou se prodĀvĀjĭ drogy ve formĀ› tzv."cĕdĀ•ek". Pan starosta nĀs ochotnĀ› vyslechl, a pak nĀs obšĀstnil vĀ›tou: „KdyĀ¾ jste zaĀ•ĭnali stavĀ›t ten vš dĀ™, tak jste pĀ™ece vĀ›dĀ›li, kde ho stavĭte tam nebude klid." Pokud pomĭnu tu absurditu, Ā¾e pan starosta z celĕho problĕmu udĀ›lal pouze našĭ zĀleĀĭtost, jakoby to snad lidem z bytovek ani nevadilo, musĭm se pozastavit u toho, Ā¾e stavba domu byla zapoĀ•ata v dobĀ›, kdy diskotĕka provozovĀna nebyla. Ale to nejpodstatnĀ›jšĭ: pozemek, na kterĕm se dĀ™ nachĀzĭ, je ŷzemnĭm plĀnem mĀ›sta zĀ™ĭzeno do „smĭšenĕho mĀ›stskĕho ŷzemĭ" a do tĕto je sfĕry zĀ™ĭzeno - bydlenĭ,

obslužená zařízení a nevýrobní (tzn. neruční) podnikání... Ale abych byla objektivní. Pan starosta nám másto se hodlá uvedeným problémem, na který si stájujeme, zabývat, a to uá jen proto (a teatete dobte), áe & b jistém serveru vycházejí ode mne jakési články, které poukazují na to, co s tím jako radnice bude dlat". Pan starosta nám také nastínil postup. V prvé adá uvedl, áe probá hne jednání s majitelem objektu (výsledkem bylo to, áe majiteli by nařízen úklid veřejných prostor i mimo objekt diskotéky, což ovšem dodrženo nebylo). Pan starosta nám dále prozradil, áe budou prováděny kontroly v zábavních a restauračních zařízeních, zda není naléván alkohol nezletilým. Muspříznat, áe k této kontrole skutečně dojde a věřechen regionální tisk tím dodatečně zahltil své stránky, ale popsal, o jak úspěšnou akci se jednalo. Mělo to pouze jeden černý puntík na kráse - o tomto "zátahu" byl provozovatel diskotéky již týden předem z dobrých zdrojů informován. Určitě někoho napadne otázka: "A co policie?" No - policie nic. Městská služba je obsazena těmi policisty, z nichž jeden je "na příjmu" a druzí dva výjezdu. Na zavolání projedou inkriminovaným místem autem se zavřenými okny, chvíli stojí na konci ulice. S "zářtitu vozu" se vysloveně bojí opustit, "emá se ani nedivím - kdy se manžel jednou sám osobně sná zjednat poádek, bylo mu vyhráno stelnou zbraní, pámí mladý cowboy neopomněl zdraznit, áe jeho právník a tudí on sám je dobře obeznámen o tom, áe nemá být ve svých svobodách projevu nikterak omežován. C zařízením městské policie a zastupitelstvo neuvažuje z nedostatku finančních prostředků. Tudí odtud poněkud nekouká... Možená taky někoho napadne spásonná myšlenka, áe se máme odšťáhat. Ano, mohli bychom prodat dům, do kterého jsme investovali spoustu peněz, a který nám svým způsobem přirostl k srdci. Ano, mohli bychom ho prodat někomu, kdo by neměl tušeni, co jej zde očekává, a následně by tím sám problém, co my. Ale proč? Proč bychom měli my, co žijeme klidným a spokojeným životem, utíkat? Nakonec by se m pro lidi, kteří se chtějí v noci vyspat, zbudovat těba nějaká zvláštní ghetta. Ovšem mám obavy, áe i v t ghettech by se sásem začali rojit ti, kterým dodržování práv a svobod ostatních nic neříká. Tudy cesta asi opravdu nepovede. Ale kudy tedy vede, když áeské správní orgány nemají pravomoc, i prostě nejsou schopny stávající situaci vyřešit? Pámínám vám pro představu záznam jednoho pátečního večera. Pokud vás to stále jeřtá zajímá a budete i dále, možná se pobavíte, možná se i zasmějete, ale pak si, prosím, uvědomte, áe to zaíváme víkend co víkend - každé týden, každé másic, každé rok... Pátek datum není podstatné, s rznými obměnami stále to samé. Áekněme tedy, áe se jedná o jednu vlahou letní noc. 20:30

- Z nedalekého parku se line neomylný puch pálené pomožené slámy (rozuměj marihuany), zlatá mláde se pomalu začíná připravovat na noční reje. V boční uličce u bytovek cinkají odhazované láhve. Ovšem ne v kontejneru určeném na sklo, i když tam stojí opodál. Vybízím asi tmináctileté hochy, aby lahve sebrali ze země. Některí má ignorance se mi smějí do obličeje. Lahve nesebere nikdo. 21:30
- Sedíme s přáteli venku na zahradě, tlacháme a pozorujeme cvrkot. Překvapuje nás, kolik dětí je uá v tuto brzkou dobu totálně opilý. Hlouky mladých se klátí ulicí, ávou, áe je to slyšet široko daleko, halasně zpívají anebo i sebe pokřikují vulgární výrazy. Zslechneme dokonce i hajlování, pámí kterém má mrazí v zádech. 22:00
- Začíná RALLYE VYSOČEINA. Ulicí v jednom sledu projíždí auta a motocykly vysokým obsahem kubíků. Je slyšet motor, hudba z reproduktorů, piění pneumatik, kvílení brzd, do toho bouchání dveří, jak někdo neustále vystupuje nebo nastupuje. Ryk dětí chodících pášky to doplňuje. 22:20
- Uprostřed silnice sedí na zemi dívka, typují jí átrnáct let, a zvrací si přímě do klína. Dalš trochu odrostlejší chlapec zvrací u protějšího plotu. U našeho plotu stojí dva další kluci a skrz branku nám mái na popelnici. Ohromně se tím baví. 22:30
- Ulicí projíždí vozidlo policie. Skrumáá dšek na ulici to nijak nevzrušuje. Auto přizastavuje u jednoho korzujícího mládence a následně vyslechne tento rozhovor, respektive áe mladíka, odpovídi policisty slyšet není: "A u volé, tahneš; a; i; j?" "To je v přeli. Vole, já jsem zkalenější jak kráva. Sotva lezu, nehodil bys mě k fáku?" "Oukej vole. Dobrý. Zejtra taky vydáváš; na bídu?" "Tak se stav, vole, zakalíme." Vozidlo policie projíždí pozvolna ulicí a mizí do hlubin noci. Bylo to jedinkrát, co jsme měli možná zahlédnout. 22:45
- Parta výrostků, odhadem již zletilých, začíná likvidovat souseď v plotu naproti našemu domu. Manžel vyráží zasáhnout, doprovázen svým věrným "služebním" psem. Německý ovák přeci jen budí dostatečný respekt a k dávat na útěk. Pronásledování vylezou na stěchu garáže, která stojí nedaleko. Manželovi je přes tyřicet, tudí nejmenš; chuti honit se někde po stěchách jak Belmondo ve filmu Strach nad městem. Rýpnu si do něj, áe Belmondo to zvládal jeřtá v sedmdesáti. Jsem odkázána, aš si ty blbce jdu honit sama anebo aš si zavolám Belmonda. 23:00
- Mladí pyromani si rozdávají na silnici ohýnek. Radost z ohýnku nezná mezí. Zájemně poučili nějakou chemikálii, proto plamen má modrou barvu. Vzápětí k nám přilétá zapálená láhev na zahradu a roztí se o dlažbu. Dáujeme Bohu, áe někdo nedostal lahvi po hlavě anebo áe se netrefila do auta našeho přatele, odstaveného na dvorku. Jakási paní z horního okna bytovky volá, co to tam parchanti vyvádějí, aš to koukají uhasit. Sprškou sprostých nadávek je odkázána do patřných mezí, a tak zase rezignovaně okno zavírá. 23:30
- Přímě u plotu zastavují dvě vozidla, a abychom si i my něco uáli, reprodukují nám z vnitřku hudbu (dá-li se tomu á hudba) o intenzitě snad 150 dB. Vzhledem k tomu, áe za takové situace je věřkerá komunikace nemožená, přátele se loučí a odcházejí, vyslovujíc nám upřímou soustrast nad tím, v jaké átvrti to bydlíme. Rovněž my s manžel mizíme v útrobách domu. Hluk tu bohužel není o nic ménš; venku. Marně se pokoušme zaslechnout něco z naší televize. 23:50
- Ozývá se hrozná rána a zvuk tření skla. Další prázdná láhev nám zájemně přilétá na zdi domu. Manžel vybíhá ven a rozzuřený na nejvyšš; míru áastuje ty zmetky nelichotivými přizvisky. Já ho tahám za rukáv zpátky, mám obavy, aby nám někdo z pomstychtivosti nerozflákal okna nebo něco podobného. "Já je snad zabiju, hajzly, mně uá je to jedno," odsekne mi manžel. Opět to mezi námi jiskří, ákám mu, áe

blázen, on kontruje, Á¾e se má z Ä•eho zbláznit. Komédie jen pro nezúÄ•astnÄ›né. Jsme totiÁ¾ uprostÄ™ed noci, kdy normální lidé spí. 24:10

- Také já se pomalu pÄ™ipravuji ke spánku a odcházím do loÁ¾nice. ManÄ¾el si vaÄ™í asi uÄ™esté kafe, bláhovÄ› myslí, Á¾e ho uklidÄ›je. 24:45

- Spánek stále nepÄ™ichází. Celou loÁ¾nicí totiÁ¾ duní takové vzdálené hluboké DUC-DUC, (kam se hrabe v tehdejšíc;í dobÄ› tolik zatracovaný rockenrol), za chvíli mi to ducá v hlavÄ› a zaÄ•ínám mít pocit, Á¾e mi praskne lebka. KdyÁ¾ nemÄ™u spát, zkoušíc;ím si alespoÄ™ Ä•íst, ale to také nejde. V hlavÄ› mám stále to DUC-DUC a nemÄ™u se nic soustÄ™edit. Odcházím ven na zahradu zakoušíc;it si do letní noci. Á½e by mÄ› to uklidnilo, si iluze nedÄ›lám. 01:00

- Slyšíc;ím jakýsi tlumený kÄ™ik dívky, a to v mé bezprostÄ™ední blízkosti! Nakláním se pÄ™es plot a vidím, jak se pÄ™mnou, na zemi mezi odpadky, odehrává souloÁ¾ jak vyšíc;itá. Chvíli pÄ™emýšíc;lím, zda je ze strany dívky dobrovolná, pak usoudím, Á¾e ano a jako zahanbený šíc;írák odcházím zpÄ›t do domu. Nu coÁ¾, proti gustu Á¾ádny dišíc;putát. 01:30

- Hluk zvenku neztrácí nijak na intenzitÄ›, ale já, zmoÁ¾ená celotýdenním martýriem v práci, se vracím do postele. Nevím kdy, ale pÄ™eci jen se mi podaÄ™í usnout. MÁ j manÄ¾el ale celou noc nespí a hlídá, aby nám nÄ›kdo nezdemoloval dÄ™m. Ráno, kdyÁ¾ vstávám, on se teprve vydává na kutÄ›. Polykám prášíc;ek proti bolesti hlavy a zaÄ•ínám uÄ™ívat sobotního dne. VeÄ•er nám to zase zaÄ•ne..... Míšíc;a